

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 200/2011-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. mája 2011 predbežne prerokoval sťažnosť B. K., S., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., S., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 27. augusta 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co/173/2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. apríla 2011 doručená sťažnosť B. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom a rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) z 27. augusta 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Co/173/2008.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti napáda už uvedený rozsudok a postup krajského súdu z dôvodu, že „*tento pri výklade a aplikácii zákonného predpisu sa natoľko odchýlil od platného znenia príslušných ustanovení, že zásadne poprel ich účel a význam a tým porušil moje základné právo na súdnu a inú právnu ochranu... upraveného v čl. 46 Ústavy SR*“.

Ako dôkaz v prílohe pripojil namietané rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 1 Co/173/2008 z 27. augusta 2009.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Základné právo na súdnu a inú právnu ochranu a to, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky upraveného v čl. 46 Ústavy SR , postupom Krajského súdu v Košiciach a to rozhodnutím sp. zn. 1 Co/173/2008 zo dňa 27. 8. 2009 porušené bolo.

2. Rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1 Co/173/2008 zo dňa 27. 8. 2009 zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

3. B. K. priznáva trovy právneho zastúpenia vo výške 261,82 €..., ktoré je Krajský súd v Košiciach povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. N, B... a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd v tejto veci zistil, že namietané rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 1 Co/173/2008 z 27. augusta 2010 v spojení s rozsudkom okresného súdu zo 7. mája 2008 sp. zn. 1 C 1457/1991, ktorým potvrdil jeho rozhodnutie v zamietajúcej časti, nadobudlo právoplatnosť ešte 21. septembra 2009, a v zostávajúcej časti nadobudlo právoplatnosť 22. marca 2010 (po vydaní rozsudku a doplňujúceho rozsudku okresného súdu sp. zn. 1 C 1457/1991 z 13. novembra 2009 v spojení s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 1 Co/27/2010 z 18. februára 2010). Sťažnosť sťažovateľa na predchádzajúci postup krajského súdu v jeho veci však bola doručená ústavnému súdu až 4. apríla 2011, teda zjavne po lehote stanovenej zákonom o ústavnom súde.

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny

prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02).

Keďže sťažovateľ sa ústavnej ochrany svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu domáhal nepochybne až po uplynutí zákonnej lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd preto jeho sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. mája 2011